

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1168/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.46/23 од 04.04.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1.бр.85/25, Кж1.бр.86/25 од 23.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.46/23 од 04.04.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1.бр.85/25, Кж1.бр.86/25 од 23.07.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.46/23 од 04.04.2025. године, преиначена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.46/23 од 29.02.2024. године у делу који се односи на чињенични опис кривичног дела тако што су из првог реда обрисане речи „по канадском времену“ и што уместо речи „са свог Facebook налога АА“ треба да стоје речи „преко апликације Месинџер“ и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка тако што се окривљена обавезује да на име судског паушала поред одређеног износа од 10.000,00 динара плати износ од још 5.000,00 динара, као и да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка поред досуђеног износа од 153.000,00 динара, исплати износ од још 63.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1.бр.85/25, Кж1.бр.86/25 од 23.07.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене и жалба пуномоћника

приватног тужиоца а пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.46/23 од 04.04.2025. године.

Бранилац окривљене АА - адвокат Марко Томовић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 10) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе или одбије оптужбу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП наводећи да је суд окривљену огласио кривом за радњу извршења која уопште није предузета и у време у које приватни тужилац није добио увредљиве поруке, те је у поновном поступку првостепени суд пресудом К.бр.46/23 од 04.04.2025. године преиначио првостепену пресуду у погледу чињеничног описа радње извршења стављајући окривљеној на терет већу количину криминалне активности (мењајући време и начин извршења кривичног дела), иако је жалба приватног тужиоца изостала, на који начин је повредио начело забране преиначења на горе из члана 453. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног суда преиначењем првостепене пресуде није прекршена забрана преиначења на горе (*reformatio in reius*) прописана одредбом члана 453. ЗКП, обзиром да првостепена пресуда није измењена на штету окривљене ни у погледу правне квалификације кривичног дела за које је оглашена кривом, нити у погледу кривичне санкције.

Наиме, првостепеном пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 46/23 од 29.02.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђена на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, а након изјављене жалбе браниоца окривљене пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 46/23 од 04.04.2025. године преиначена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 46/23 од 29.02.2024. године само у

делу који се односи на чињенични опис кривичног дела тако што су из првог реда обрисане речи „по канадском времену“ и што уместо речи „са свог Facebook налога АА“ треба да стоје речи „преко апликације „Месинцер“ и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Из наведеног јасно произилази да побијаном првостепеном пресудом није измењена раније донета првостепена пресуда ни у погледу правне квалификације дела за које је окривљена оглашена кривом, нити у погледу казне на коју је осуђена.

У вези са тим, извршеним изменама чињеничног описа дела у изреци пресуде на начин што су изостављене речи „по канадском времену“ и што су речи „са свог Facebook налога АА“ замењене речима „преко апликације Месинцер“, није додата нова радња извршења, односно већа криминална воља, а самим тим ни већа криминална делатност окривљене на који начин би се погрошао њен положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, већ наведене измене представљају усклађивање изреке пресуде са чињеничним стањем утврђеним у доказном поступку, а све у границама приватне тужбе, па су супротни наводи браниоца окривљене којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, али, у образложењу наведене повреде истиче да је приватни тужилац имао сазнања о тачном имену и презимену окривљене почев од 17.06.2023. године, те је код таквог стања ствари приватни тужилац могао уредити тужбу најкасније до 17.09.2023. године, а то исти није учинио благовремено, већ по протеклу субјективног рока од три месеца, у смислу члана 65. став 2. ЗКП

Изнетим наводима браниоца окривљене, суштински се истиче повреда одредбе члана 65. став 2. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац захтевом указује и на повреду члана 443. ЗКП истичући да у жалби браниоца окривљене нису изнете нове чињенице, нити предложени нови докази, па није било услова да се главни претрес поново отвори, те истиче да је изрека пресуде неразумљива, на који начин указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд и у овом делу захтев браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА-

адвоката Марка Томовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић